

[Aksel Larsen.]

skal folk faktisk betale? Og så vil man foretage en teoretisk beregning tilbage og finde nogle udskrivningsskalaer, som ikke interesserer nogen og ikke kommer nogen ved. Det er den måde, man sikkert i praksis vil gøre det på; det er langt lettere. Nå ja, hvorfor skal vi så overhovedet have dette system med ét bogholderi, der vedrører offentligheden, opkrævningsskalaerne, og ét, som ikke vedrører offentligheden, nemlig udskrivningsskalaerne, som ingen praktisk betydning har?

Hvad angår at lægge loft eller ikke lægge loft — ja, vi kan diskutere, om vi skal lægge loft over noget. Men jeg har da sagt — jeg tror ikke én, men flere gange — at for at få afskaffet skattefradragsreglen er jeg naturligvis villig til at diskutere, hvad man kan gøre for at skabe en eller anden form for sikkerhed imod det, man kalder den totale skatteplyndring. Jeg er villig til at give noget for at få afskaffet den regel. Jeg tror ganske vist ikke, den totale skatteplyndring kommer. Jeg tror, den frygt, man foregiver at have, er en uberettiget frygt. Jeg tror i øvrigt, at folketinget til enhver tid vil udskrive det beløb i skat, der skal bruges, og så må det også udskrives; men der er ingen, der tænker på, at man skal plyndre folk til skjorten, eller at man skal bruge skattelovgivningen til ligefrem at ekspropriere folks indtægter, naturligvis ikke. Men jeg er da villig til at diskutere, om det spørgsmål skal løses på den ene eller den anden måde. Det må vi så tale om. Men at jeg er villig til det, det er ganske klart, også fordi jeg ved, at vi får jo ikke denne yderst nødvendige reform, hvis vi ikke også vil tage dette i betragtning.

Vel, ministeren synes, at hans forslag ikke just har fået nogen venlig modtagelse. Jeg beklager, hvis han har fået det indtryk også af det, jeg har sagt. Nu har vi alle vor egen metode at tale efter, men faktisk var jeg venlig over for lovforslaget, selv om jeg måtte påpege de mangler, jeg synes findes ved det. Vi ønsker en samtidigheds-skat, jeg vil helst have den som en kilde-skat, og jeg mener, det kan praktiseres, så jeg tror ikke på disse kolossale besværligheder for arbejdsgiverne, som man fortæller der vil være, selv om jeg godt kan se, at der bliver visse administrative vanskelig-

heder. På den anden side tror jeg dog ikke, at de sammenlagt kan blive værre end de administrative vanskeligheder, staten og skattevæsenet og kommunerne har med det nuværende, indviklede skattesystem. Jeg vil bare have, at disse vanskeligheder skal gøres så små som muligt, og også derfor vil jeg have, det skal gøres mere enkelt ved, at man bl. a. skal kigge på disse fradrag og alt det, som jeg har talt om. Om dem siger ministeren, at han ikke er sikker på, vi skal sløjfe dem, der er nævnt; ja men det mener jeg at man skal, og det får vi så diskutere. Jeg går ud fra, at finansministeren selvfølgelig vil være villig til at drøfte disse spørgsmål under udvalgsarbejdet og også drøfte spørgsmålet om skatteskalaer og spørgsmålet om, hvordan byrdefordelingen bliver, og alt sådan noget, for hvis vi ikke kender disse ting, er vi ikke i stand til at tage stilling til, om vi ønsker et forslag af den art, som her foreligger med ændringer og forbedringer, gennemført.

Ministeren siger, at man behøver ikke at advare regeringen mod at lave skatteforlig med det konservative folkeparti, sådan som det konservative folkeparti nu har stillet sig, og det er naturligvis muligt, og det giver os jo grund til at være forhåbningfulde. Vi ved godt alle sammen, at det slet ikke er det, det drejer sig om for det konservative folkeparti. Det konservative folkeparti er naturligvis villig til at lave en eller anden form for skatteforlig med regeringen, og det ville jo ikke blive så kønt, det, de ville lave; men det, det drejer sig om for det konservative folkeparti, det er overhovedet at forsøge, om det i den situation, det er bragt ud i, kan skaffe sig en bedre position ved eventuelt uden om de øvrige borgerlige partier at komme i direkte samarbejde med regeringen ikke blot om skattepolitikken, men efterhånden også om andre politiske spørgsmål med de følger, det kunne få. Jeg ved ikke, om det lykkes. Jeg ved, at det naturligvis er et forsøg på at genoplive, om jeg så må sige, Christmas Møllers sigte eller metode. Men da jeg ikke har indtryk af, at det nuværende konservative folkeparti har Christmas Møllers politik, vil jeg da håbe, at det ikke lykkes, og det er faktisk også derfor, jeg har advaret regeringen.

Ja, jeg skal lade det være nok med dette,